

Ca-Nostria

*** ANY SISÉ.—NÚM. 271 *** SETMANARI POPULAR

*** INCA, 9 D'AGOST 1915 ***

La «Gazeta Montanyesa» publica un article laudatori de nostre amic D. Josep M.ª Cirera i Más. Creim que nostres amics veuràn amb gust la seua translació a nostres columnes per tractar-se d'un catalanista mallorquí que era una honrosa acceptació dins la seua classe.

Ver-lo-t'aquí:

RECORDANÇA

Se la mereix en aquestes planes l'amich que la mort tant soptadament ens hi robà, D. Joseph M.ª Cirera y Más. Fill d'un cavaller vigatà, D. Joseph Miquel Cirera y d'una noble señora mallorquina, D.ª María Josephina del Pla del Rey, havia nascut a Palma el dia 1 de Janer de 1855; però en ell dominava lo temperament català, sens, que d'això'n suris la seva afició a la terra de sa mare. Aqueixa duplicitat ètnica se manifestava ab la facilitat que tenia en parlar mallorquí ab los mallorquins, coneixent fins els maticos dialectals de l'Illa Daurada, y en pur català-vigatà quan passava temporades en la nostra terra. Per Vich sentia un especial predilecció, y's pot dir que aquí tenia l'arxiu de sos recorts com hi tenia l'aplega de documents y de pappers que coleccióava. La colecció del *Diario de Barcelona* la tenia completa, com li plauia guardar los periódics locals com *La Veu del Montserrat* y les seves filloles *Gazeta VIGATANA* y *GAZETA MONTANYESA*. Per tota millora o aconteixement de la Ciutat, en Cirera estava sempre a punt, imitant a son pare qui fou un dels fundadors del Cos de Bombers y en tot un ciutadà benemèrit.

Del moviment regionalista n'era entusiasta, y així com a Mallorca era soci actiu de la Arqueològica Lluiana, a Vich era un fervent adepte del Centre Excursionista. Ara mateix preparava una Conferència sobre'llos Glosadors mallorquins, y pochs días abans de morir, tot passejant per les vores del Gurri ferem la tria y ordenació de les Goses que'n haurian fet conéixer aqueixa forma de la poesia popular mallorquina.

Si la seva ilustració general era notable, en l'especialitat de l'Agricultura s'hi distingia en pochs dels propietaris terratinents la deixen. A tots els Congressos agrícoles assistia, per tot progrés s'interessava, y's pot dir que ell fou lo introductor de la màquina de segar a la Plana de Vich. Donant el valor

que té a l'aygua, sentia quasi una obsessió per cercarla, y donava notícia de tots los procediments antichs y moderns de racionació, estant en correspondencia ab especialistes extrangers que a eix ram se dedican.

Totes aqueixes qualitats d'inteligència estaven avalorades por un caràcter ferm y una voluntat dreturera, y per sobre de tot hi florí'l senti nent religiós més pur y una adhesió sincera a les enseñances y preceptes de la Santa Iglesia. Les grans impressions y dolces emocions que un catòich reb en la Ciutat Eterna y en altres Santuaris d'Italia, com Loreto y Assís, en Cirera les havíi sentides fondament y molt sovint li havíi sorprés els ulls amarats de llàgrimes a dins de les Catacumbes o en la mística capella de la Porciú icula a Assís.

Deu Nostre Senyor que li haurá premiat viuda D.ª Antonia Prim y de Balle y forces per pujar y criar santament a sos fi's. Els amichs, tant mallorquins com catalans, l'anoraré al bon company y distingit patriu, y son recort serà de benedicció.—J. C.

FILLA DE VIUDA

La veig vindre dels camps, tornant a casa tots los capvespres quan s'amaga el sol. Com somniada visió llaugera passa; té ara dotze anys; vestida vā de dol.

Baix cada bras un feix enorme porta de les herbes silvestres que ha segat; un rastre dexa de perfums de l'horta per los camins y sendes que ha passat.

Si sent que algú s'acosta, el pas apreta.

Tots la saluden agradosament; alguns, més compassius, diuen «Pobreta!»

Si ella ho escolta, fa com qui no ho sent.

En sa caseta humil entra resolta y alsant la veu exclama: «Bona nit!» els dos fexos pesats en terra solta, y sent l'orgull del deue ja cumplit.

La pobre mare, viuda sens ajuda, mitz plè encaixa, li dona lo seu plat;

ella'l pren sens dubtar, y complaguda menja sa part, pensant «Me la he guanyat».

La mare diu:—El tio Malacara ens compria's dos borregos.—Mare, no;—respon la filla;—no'ls vengàm encarx; ja vorà quant lluhits li'ls pose jo.—

Dona un bes a sa mare; després resa la oració que'l senyor Rector li ha dit; y con en tàlem d'or una princesa, dorm en son catre dur tota la nit.

TEODOR LLORENTE

FESTA DE LAS ESPIGUES

En l'Oratori de Santa Magdalena

Persona ben informada nos ha enterat per que ho publicassim, que la Junta provincial de l'Adoració Nocturna establesta a Palma, havia determinat celebrar aquest any la tan simpàtica y encantadora Festa de las Espigues a l'Oratori de Santa Magdalena, durant la nit del 16 al 17 d'aquest mes, que serà dissapte prop-vinent.

An aquest fi, Diumenge passat, una Comissió de la Junta, composta del Sr. Director D. Josep Ferrer de la Costa, y del Secretari general de dita associació, D. Marià Mir, vengueren sa nostra Ciutat per visitar al Sr. Batle y al Sr. Rector de Santa Magdalena, fent-los a sabrer la seua encomanda y anant després, accompagnats del mentat Rector a prendre notes y determinacions demunt el mateix terren de Santa Magdalena.

Sabem també, que aquest lloch los agrada moltíssim y que se proposen fer-hi una festassa acabada, may vista an aquesta ciutat. Assistiràn a ella, representacions de tots els Centres que hi ha ja establets a dins Mallorca de l'Adoració Nocturna amb els seus pioners corresponents, i totes les Associacions i persones d'aquesta Ciutat que vulguen prender-hi part.

El programa de la Festa es el sigüent.

Disapte dia 16, a les 8 de la nit amb punt després d'una repicada de campanes i estiguient ja reunits en la Parroquia totes les seccions de l'Adoració Nocturna, exposició major del Santíssim Sagratament cantant-se p'els Adoradors s'estació al Santíssim, els himnes y precs propis del seu reglament; y

feta la rendició de banderes, sortiràn ordenats amb processó cap a Santa Magdalena, recant-se per el camí el Sant Rosari y cantant els himnes de l'Adoració.

Arribats a Santa Magdalena, a les 10 amb punt, i constituida la Sala de guardia, s'exposarà altra vegada el Santíssim Sagrament, y després del sermó que predicarà el P. P. J. Cerdá, se faràn els resos y pregaries propies del seu reglament, tot a la disciplina militar. A les 3 amb punt se començarà l'Ofici major, cantant-se la Missa d'Angelis y combregant després del Celebrant, tots els qui vulguen prendre part amb los Adoradors.—Acabada la Missa, s'ordenarà y surtirà la processó amb el SS. lo meteix qu'el dia del Corpus. Sortirà la processó per el portal major y devallant per la 1.ª volta, arribarà fins a s'encontrada [del camí] vei que torna pujar a Santa Magdalena, y arribats altra vegada a l'Oratori y desde el turó mes alt que li fa costat, aont hi ha un altar col·locat apostol, y a punt que'l sol surtirà se donarà la bendició amb el Santíssim a tots els habitants y terme de nostra Ciutat, entrant després la processó altra vegada a dins l'Iglesia, aont se donarà per acabada la funció.—An aquesta processó hi podrán assistir y prendre part totes les persones que vulguin, aixis homos com dones, i per tots els homos hi haurà ciris preparats que se los donarà per acompañar el Santíssim.

(El Sr. Bisbe ha concedits 50 dies... a tots els qui per cada un dels actes que se faràn...)

PICOTAZOS

Nos dicen, los diarios londinenses, que esas locas de atar, las sufragistas, están haciendo buenos, con sus actos, a los más furiundos anarquistas.

Parece ser, que estas modernas *socias*, a quienes yo azotaba sin respeto, con sus locos desmanes, al Gobierno inglés, están poniendo en grave aprieto. Afirman, que con Londres, deseaban hacer, lo que Nerón con Roma hiciera; prenderle fuego, por diversas partes y quemar a los lobos, en la hoguera. Que ha días, aseguran, de un banquero, la casa, reducieron a cenizas, y que al *policeman* que cae en sus manos, sin compasión, las furias, lo hacen trizas. Que los pobres ministros y los lobos, están tan asustados y *corridos*, que, para no oler mal, todos los días, han de cambiar cien veces de vestidos; que no hay, en fin, quien haga entrar en

varas, a estas *socias*, de pelo colorado, capaces de asustar, con sus chillidos y sus uñas, al hombre más pintado.

También dicen, que en un mitin que ha en las calles de Londres celebraron, por grande y aplastante mayoría, entre otras muchas cosas, acordaron, azotar, duramente, a todo macho, que, rebelde e infiel, se resistiera, a servir, con placer, a *su señora!*...

de modista, doncella y cocinera. Así es, que, lector caro, te aconsejo... (no me digas por Dios que soy pelmazo!) comiences de paciencia a vestirte, siquieres evitar el azotazo.

Pues, lo que esas inglesas acordaron, en las calles de Londres, y gritando, lo acordarán también ¡ay! las mujeres españolas, a la chita callando.

BUSTAMANTE D'ACEVER FONSECA.

Carcel de Inca 4-8-913.

Com prevéim l'impopularitat en que ha de caure'l present article atesa l'escitació que hi ha entre molts de contribuents d'aquesta Ciutat, volem fer constar: que aquesta Redacció no se fa solidari del seu contingut, i que, solsament li donam cabuda a nostres columnes, porque no se puga dir, que defugim de sentir tots els parers, estiguem o no, en nostra manera de veure.

A mon amich Daniel

Molt de temps feya que no havia agafat sa ploma per ocuparme d'assuntos qu'haguessin d'anar a l'estampa, esser lletgits pel public y formar opinió, pero el vostre trebay estampat a n'el derré numero de Ca-nostra, me treu tant de cameua lletgintvos tratar de la ley de supressió de Consums sense tò, i la *ganancia* portà qu'ne pensal parlavos-ne jo també un breu rato, pero axò si baix des punt contrari que vos el mirau o sia que jo la defens y la defens per les raons que tot seguit vos explicaré.

L'antich impost de Consums es de tot punt injust perque grava les matgeries de primera necessitat (axò a les capitals o poblacions aont hi ha dret de portes) en les demes poblacions o sia aont se procedia al repart vecinal gravava solsament la necessitat, la miseria, la casa del pobre.

Es precis desconèixer lo qu'es una ciutat per no saber lo qu'es el fielat, aquella companyia arrendataria explotadora del pobre que poch a poch li va sucant els diners, una companyia que te empleada una filera d'homos y dones, la major part de vegades lo mes perdut que se concix, los passa en dos sons y un menut y cuant tanca les seues liquidacions heu fa ab un *superavit* o *ganancia grossa* qu'es sortida de sa bossa del pobre poble pagano.

Cla està Daniel que tots aquests cridaven y cridan encare contra la per ells meleida ley de Consums y les hem sentits y les sentim y les sentirem perque fan mes renou cent que criden que un milló que no diven res.

Ventajes pels contribuents

A les poblacions aon hi ha drets de portes no hi duples que son tantes cuantes son ses pesetes que els arrendataris de s'impost deixen d'aficarse dins sa bulxaca, perque com no han de cubrir cupo de tresor y si l'han de cubrir (car de que se tracte de poblacions

aont encare s'sistessiquí) no treuen de se bulxaca des contribuyent mes qu'una canfidat limitada, resulta que no se pot recaudar un excés demunt axò, qu'el dret de portes no te limitat y que era lo que formava el superavi escandalós de moltes companyes.

En les poblacions aont quedá suprimit el cupo, dels medis que dona la nova Ley 12 de Juny de 1911 s'ha de treura la canfidat necesari per cubrir els gastos del presupost municipal.

En les poblacions que segueixen encare ab l'obligació de pagar el cupo han de treure solsament l'impost d'aquest y demés gastos que no sien majors del 120 per cent demunt el cupo per esser l'unich recarrech que permet la ley de Consums vèya.

Repartiment

Y quant parlau vos del antich repart heu feis d'una manera tan beatifica que vos contempl es la mansió dels justs, ¡hom! olvidau que vos trobau an aquesta vall de llàgrimes aont les passions mundanes podreixen els cors, el cor de la maleïda política tot heu envenena y allò de conciencies es un article de lujo que per desgracia seu gasta molt poch.

En condicions d'aquestes que se pot esperar, d'un reparto aont l'única base es la suposició, el càculo y aquest a demunt lo qu'un menja o pot menjá? ¿quina cosa mes desbaratada no surt o ha de sortir? i cuantas famílies riques hi ha a Inca sobries qu'apenes gastan per mengar y altres mes modestes ja que les primeres sien avarientes o les segones tenguen individuos malaltissos o el molt de trebay que fan minvá les seves forces tenen necessitat d'alimentarse be per no perdre sa salut y anar a veure Sant Pere?

¿Es un reparto equitatiu, es un reparto en gens ni mica de fondo de moral?

Perque l'impost de Consum

L'impost de Consum era un pago com qualsevol altre destinat a cubrir els gastos nacionals y l'Estat permetia a n'els Ajuntaments l'imposició d'un recarrech com el permet demunt les cédules, carruajes de lujo, industria, gas, electricitat y tants d'altres imposts per conseguir ab aquests recarrechs qu'els Ajuntaments puguen cubrir els seus gastos.

Si tots aquests demés imposts anominals y altres qu'hiem dexat de citar se fomentassen, tota vegada que naxen de demunt fonts verdaderes de riquesa, l'Estat tendria medis a bastament per satisfer els seus numerosos gastos y els Municipis també.

En Daniel respira per sa ferida

Lo que passa amich Daniel es que aquell que colca no se recorda des qui va peu y vos sou un des que colcau y no vos recordaveu des qu'anavan cansats.

A casi totes ses poblacions d'Espanya els agricultors estan engrunats per tots es cantons y no les dexen alienar, de sa finca, paguen sa contribució que toca, de sa casa també, paguen cédula personal, de classe, y perque no se queixin fins y tot *plagas del campo*, els industrials.... no puch ménos de

dijo, especis (la major part de vegades no paguen sa patent que les toca, casi poren assegurá *may paguen sa patent que les toca*) y prenen cafe cada dia moltes vegades dos pichs, ve la Reina, la van a veura, pegue es jalo surten a veuerlo y guañoen y si no heu guañoen poren aguañar co n dos, tres etc. vegades el jornaler del camp perque no te dies que li sien fallits.

Ve el repart de consums y no l'han de disgustar perque com está sempre dins es poble pot demostrar el seu disgust y hey ha que deixarlo content, l'agricultor no necessita tant de mirament sempre hey queda tan content!

Reparto d'utilidats

Ab un altre vegada amich Daniel arriba rem a n'es reparto d'utilidats, desenterremes conceucencies y sabrem lo qu'es un reparto d'utilidats perque are li heu pegat molles potades perque se coneix qu'estaven enfadat y estich mes de mitx segú que cuant sapigueu lo qu'heu fet cantareu la mea culpa.

M. S.

SON CANTAR

Jo tot tremolant l' oia;
Mes ella no m' veyá a mi,
Y axò cantava y sentia
A l' ombrá del seu jardi:

—«A la rosa mitx uberta
De nit canta l'rossinyol,
Y lo dols cant la desperta
Per morir d' un raig de sol.

De nit, ab tonada nova,
Prop meu, canta un trovador,
Y me despeta la trova
Per morir d' un raig d' amor.»—

G. R.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

La malaltia que feia unes tres setmanes tenia rendida *Sa Madona des Magatzem*, D.ª Margalida Llinás i Llabrés, esposa de *l'Amon Joan de ses Monges*, Sr. Alzina, va acabar en la seua vida, dia 5 d'aqueix mes, després d'haver rebut els Sagraments i la Bendicció Apostòlica.

Aqueixa bona cristiana, que'l Bon Jesús haja treta d'aqueix món en gracia seu, com piadosament poren creure, era una Madona plena de tot, taïda a l'antiga, dadivosa, de caràcter afable que feia cas de tothom i s'inten-

resava del benestar de rics i pobres particularment si estaven malalts. Sens anar de reunions i de cumpliments frívols, dona de casseva, natural i modesta, estava relacionada en les famílies més aristocràtiques de la societat inquera, que s'omplien sa boca del seu nom per les seues atencions. Pero qui la conegia a fondo eren els pobres per les limosnes que rebien de la seua mà benefictora. Hi ha pobres vergonyants que la plorera, com a uni mare benvolguda. Mai la verem en cap reunió ni divertiment per innocent que fos. La iglesia era el seu fort, tenguent toutes ses complacencies amb el culto catòlic, de qui era una gran protectora.

Dimecres a les set del matí la s'en dugueren en gran acompanyament i creu alçada a la moria de la pau. Per disposició del Custos del cementeri, Mossen Sebastià Llabrés, son cadàver fosc depositat, com a cosa abcepcional, al mitx del pòrtic de la Capella, celebrat-s'hi tot seguit una missa de *Requiem*, que la majoria dels accompanyants oiren en devoció y silenci sepulcral, pensant que aquella distinció al cadàver de *Sa Madona* era un obsequi per haver costeitat, ella en son espòs, aquella capella que fa uns quants anys se beneí.

Dijous es celebrá en sufragi de la seua ànima suntuosos funerals, consistent en matines i ofici de difunts i força de misses. Poques vegades havíem vista tanta concurrencia a unes exequies fúnebres, essent una gran manifestació de dol ben sentida que demostra les simpaties i conegeuda de *l'Amon Juan de ses Monges*.

De molts de pobles de Mallorca havien acudit amics, no faltant alguns rectors i sacerdots, a rendir tribut de piedat i sufragi a la memòria de la difunta i aconsolar el Sr. Alzina en la seua suprema aflicció.

La Redacció de Ca-Nostra se associa en el dol del distingit amic i addressa oracions per l'etern descans de la difunta, el Cel sia ella i tots els difunts.

Noves d'Inca

FESTA DEL JUBILEU.—A la iglesia de Sant Francesc s'es celebra la festa de Ntra. Sra. dels angles en gran

solemnitat.

A la missa major predicà el gelós sacerdot Mossen Arnau Ramis, de Si-neu, i actuà de celebrant son germà Rector de Campanet Mossen Rafael. La Capella seràfica cantà una partitura d'En Perossi i altres cants litúrgics.

El vespre hi hagué trissagi cantat per la Capella i el poble, lletanies, sermon pel Pare Cerdà i procecció amb el Santíssim per dins la iglesia, molts de terciaris duien exteriorment posat l'habit-escapulari. Els membres del Discretori estaven distribuïts entre el penó de la Germendat, les vares del palio i la presidència, aon anava el P. Director. Va esser una funció acabadísima, d'aquelles que dexen impressió de grandesa.

Durant tot el dia, la iglesia de Sant Francesc fou vissitudíssima fins ben avansada de nit amb el fi de guanyar el Jubileu de Porciúncula.

FESTA DE SANT DOMINGO.—

També resultaren esplendoroses les funcions religioses celebrades a Sant Domingo per obsequiar la festividat del mateix sant, titular de la iglesia.

Sanxo Canonge, fent resaltar que Sant Domingo va combatre i vencer les heregies del seu temps.

RECLAMACIONS.—Les reclamacions que s'han presentades al Ajuntament en demanda de baxa de les cuotes que s'han posades son moltíssimes. Se diu que un personatge del partit de la situació heu haprés amb tant d'afany que s'encarrega de fer totes les reclamacions que se presentin, i que ja n'ha fetes un número que fa por.

NOMBRAENTS.—Es estat nomenat Regent de la Parroquia de Santa Maria la Major d'Inca Mossen Miquel Llinás.

En la mateixa fetxa també són estats nomenats vicaris de la meteixa Parroquia Mossen Pere Joan Beltrán i Mossen Antoni Palou.

An els tres sacerdots donam l'enharrabona.

DESGRACIA.—Dijous un jornaler anomenat Guillerm Ramis de *Can Blancos* guaytava dins una sini de s'hort de can Ripoll amb tant mala sort que hi caigué dedins fent-se una grossa ferida an el cap qui li interessa el cervell i morí al acte.

El tribunal enseguida se personalitzà

an el lloc de la desgracia per fer les diligències que son del cas.

El desgraciat jornaler, home molt faner i diligent era jove i casat, per molt si tenia 25 anys, i dexa sa viuda i sos fills amb major desconsol. Deu lo tenga a la glòria.

BERRUMBADA.—La Tempesta, que, segons els diaris, dijous va fer pel continent i a Palma, també arribà a Inca fent una betuda torrencial que degué durà mitja hora bona. I cosa estranya, per devers son Bona Fè, possessió establida que cau pel camí de Mancor, apenes hi va ploure.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.

	Pesseles	
Bessó	a 140·00	el quintá.
Blat	a 18·50	la cortera.
Xexa	a 19·00	id.
Sivada	a 9·50	id.
id. forastera	a 9·00	id.
Ordi	a 10·50	id.
id. foraster	a 9·50	id.
Faves pera cuinar	a 20·00	id.
id. ordinàries	a 19·00	id.
id. pera bestiá	a 18·00	id.

Blat de les Indies	a 14·50	id.
Fasols	a 00·00	id.
Monjetes de confit	a 37·00	id.
Id. Blancas	a 40·00	id.
Siurons	a 00·00	id.
Porcs	a 00·00	el quintá.
Safrá	a 3·00	s'unsa.
Figues seques	a 00·00	el quintá.
Aubarco	a 00·00	
Garroves	a 0·00	

—Jaume Rubert Martorell fill de Pere i Margalida.

Dia 20—Juan Aina Coll Gual fia de Andreu i Juan Aina.

—Margalida Payeras i Ferrer fia de Pere Antoni i Bárbara.

—Jaume Gual Escarer fill de Jaume i Catalina.

Dia 21—Antoni Pujades Areste fill de Juan i Maria.

—Pere Agustí Reus Mayol fill de Pere i Lloccia.

Dia 22—Magdalena Quetglas i Sampol fia de Juan i Magdalena.

Dia 23—Francisca Llompart Martinez fia de Antoni i Francisca.

Dia 24—Gabriel Adrover Cánoves fill de D. Ricardo i de D.ª María.

Dia 26—Maria Munar i Perelló fia de Gabriel i Catalina.

Dia 27—Pere Ramis Quetglas fill de Pere i Antonia.

Dia 30—Catalina Aguiló Llompart fia de Jaume i Lloccia Maria.

Dia 31—Bartomeu Pujades Socias fill de Antoni i Catalina.

MATRIMONIS

Dia 4—Bartomeu Payeras Seguí, viudo 25 anys, amb Margalida Pericás Siquier, fadrina, 57 anys.

Dia 19—Antoni Garcia Llompart, faari, 25 anys, amb Maria Segui Segui, fadrina, 29 anys.

LLIBRERIA

d'EN MIQUEL DURAN

CARRÉ DE LA MURTA 5.—INCA

SECCIO RECREATIVA

Tenim les POESIES dels autors mallorquins següents: de Mosen Riber, d'En Ferrà, (Pare), d'En Tous i Mariola, d'En Penya, (Pare), d'En Mulet i Reinés, de Mossen Miquel Gayà, d'En Garcia Rover, de N'Antonia M. Salvà, d'En Gelabert i Cano, d'En Maragall, (autor català).

Poetes Balears del segle XIX.—*Lo Jaglar de Mallorca* d'En Rosselló (Poetes catalans dels segles XIII i XIV). les *Obres Rimades de Ramón Lull*.

En PROSA mallorquina tenim: Rondalles Mallorquines d'En Jordi des Recó; *Flors de Cart* de Mn. Salvador Galimés; *Aygcs Forts* de D. G. Maura; i els *Aplecs* de D. Bartomeu Ferrà.

En Novel·les Castellanes tenim existència de les Biblioteques més renombrades d'Espanya, com son: *Biblioteca Emporium* de can Gustavo Gili; *Biblioteca Patria* de obres premiades; la del *Apostolat de la Prensa* i moltes altres que no estan barejades en sa moral catòlica.

La Lectura Popular, Biblioteca d'autors catalans que surt cada dijous en quaderns de 32 planes a 10 céntims.

OBRES DRAMÀTIQUES pel teatre catòlic o colegial també n'tenim un bon assolit format de les estenses col·leccions publicades per les editorials *La Ormiga de Oro*, *La Salaciana*, *Can Bastinos*, de Barcelona; *can Calleja* de Madrid; i d'altres procedencies.

Vaja, no's pot dir que a Inca, per esser un poble tant poc aficionat a la literatura no se'n puga trobar de sana, bona i barata que no fa mal d'ays ni mal de pits. Es ben segú que dençà que'l mon es mon a Inca no li ha via aguda una existència venal més grossa i escullida.

Muntanya

SINDICATO 2 à 10 Y MILAGRO 1 à 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novecadas para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES

SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne, 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA, CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercearia—Sedería—
Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

Aviso

Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas.—Abogado.